

Man gik altsaa til den 3dje Sag paa Dagsordenen:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende den ovennævnte Sag.

Formanden: Til Medlemmer af dette Udvalg foreslaar man: *Goos, Oct. Hansen, Johnsen, Koch og J. Pedersen.* — Ogsaa her vil jeg, hvis ingen udtaler sig derimod, anse disse Medlemmer som valgte. (Op- hold.) De ere altsaa valgte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Stempelrihed for visse Huslejekontrakter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 41—42.)

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (Hørring): Dette Lovforslag er fremkommet ved privat Initiativ i Folketinget. Det blev behandlet i Folketinget i forrige Samling, og derfra gik det den 24de Marts dette Aar over til Landstinget, som havde det til 1ste Behandling, hvorefter det blev sendt til Udvalg. Jeg har saaledes i Foraaret haft Lejlighed til i dette høje Ting at udtale mig om min Stilling til Forslaget, som er den, at jeg ikke kan acceptere det. Forslaget gik tidligere ud paa at give Stempelrihed for Huslejekontrakter indtil en Lejesum af 240 Kr. aarlig. Det er nu i denne Samling i Folketinget blevet noget ændret, idet man har sat Lejesummen til 300 Kr., dog i Landkommuner kun til 240 Kr. Jeg mener fremdeles, at en saadan stykkevis Reform af Stempelovgivningen er meget betænkelig. Begynder man at røre ved Stempelovgivningen paa denne Maade ved at give Stempelrihed for Huslejekontrakter paa smaa Beløb og gaar videre der, saa vil man forandre Stempelovgivningens Karakter, da jo netop Stempelinstitutionen hviler paa det Grundlag, at det vel kan være en trykkende Afgift, men en Afgift, som rammer alle, vel at mærke alle, der indlade sig i de Omsætningsforhold, som medføre Stempelafgift.

Johansen: Dette Lovforslag er jo kendt her fra tidligere Tid, idet det er be-

handlet her flere Gange. Stillingen er ikke forandret, idet Ministeren stadig indtager det Standpunkt, at han ikke vil gaa med til de Forandringer, som denne Lov kræver. Det beklager jeg meget, idet jeg gaar ud fra, at da Lovforslaget bliver indbragt ved privat Initiativ den ene Gang efter den anden, maa der virkelig være Trang til, at de Folk, som Lovforslaget tilsigter at hjælpe, faa denne Lettelse. Jeg vil derfor anbefale det høje Ting at vedtage dette lille Lovforslag.

Oct. Hansen: Den højtærede Finansministers Modstand mod dette Lovforslag er altsaa i Aar begrundet paa den samme Betragtning, som Ministeren tidligere er fremkommen med, idet han i Dag udtalte, at en stykkevis Reform af Stempelpapirloven var meget betænkelig, begyndte man at røre ved Paragrafferne, at give Stempelrihed, var der ingen Ende paa det. Maa jeg i den Anledning erindre den ærede Finansminister om, at han i Fjor selv kom med et Lovforslag om en stykkevis Reform, nemlig af § 64 i Stempeloven, et Forslag, der ogsaa er blevet til Lov under 24de Marts 1899, og som medfører, at Opsigelser af Forsikringskontrakter ere stempelfri. Det er altsaa det, Finansministeren siger, man ikke maa gøre, som han selv gjorde i Fjor. Han rørte ved en enkelt Paragraf og navnlig i den Retning, at han ophævede en Stempelafgift, som havde bestaaet lige siden Stempelovens Givelse. Jeg ved ikke, hvad der kan siges andet til Fordel for, at Finansministeren skulde saaledes kunne gøre det, han mener, Tingene ikke kunne gøre, end det gamle Sprickwort: quod licet Jovi non licet bovi. Den Lempelse, her foreslaas, er jo fuldstændig klart begrænset, den medfører ikke nogen Forandring i Stempelovens System, den er ikke af videre stor finansiel Betydning — det er maaske kun 20,000 Kr., naar det kommer højt — men den paakaldes af Hensyn til, at de Personer, som komme i det Tilfælde at skulle svare denne Afgift, ere ganske særlig uheldigt stillede, fordi det langt hyppigere vil indtræffe for dem end for deres mere bemidlede Medborgere at maatte skaffe sig en ny Lejlighed. Det er Arbejderne med 2 Værelser og Køkken, som svare en aarlig Leje af 240 Kr., naar det kommer højt, med de stigende Lejer, 300 Kr. Men en Arbejder er ofte nødt til at flytte af Hensyn til det Arbejde, han faar. Han maa være i Nærheden af sit Arbejdssted, og det kan derfor hæn-